

DIOCLIS

EPISTOLA, DE BONA
ualetudine tuenda,

Diocles Antigono regi Salutem.

Quoniam omnium Regum doctissimum, & in grandeva iam etate, uniuersae Philosophiae, Mathematicaeque studio, clarissimum te uideo, haud alienam a regia maiestate fore putans, eam Philosophiae partem, quae salubria docet, mone re te uolui hoc meo commentariolo, unde hominibus morbi adueniant, quibus notis depræhendantur, atque quibus præsidium eis occurrendum sit. Vt enim in caelo nunquam tempestas oritur, quam non signa quaedam præcedant, quibus nautæ, cæterique haud imperiti homines tutiores reddantur, ita humanam naturam nullus unquam afficit morbus, qui non signo aliquo possit præ sagiri. Itaque hæc nostra præcepta suscipere, & ea pro uiribus obseruare ne graueris.

Homini corpusculum in quatuor partes diuidimus, Caput, Thoracem, Ven-

trem, Vesicam . Igitur cū caput quid pass
 surum est, hæ solent notæ præcedere, uerti
 go, capitis dolor, superciliorum grauitas,
 aurium tinnitus, punctura temporū, oculor
 lorum in matutino lachrymæ, & cligas
 tio, olfactus hebetatur, atq; dentium gingi
 uæ atolluntur . Cum aliquid tale præsens
 seris, caput purgare oporteat, non quidem
 medicamento, sed uel hyssopi, uel origani
 capita trita, quæ in aulula ferbuerint, cum
 musto, aut decocti cyathos tres sumere, in
 de os in ieiuno abluere, atq; gargarizando
 humores à capite deducere. Hac capitis
 affectionū curatione, nulla alia leuior est.
 Optimum quoq; præsidium fuerit, Sinapi
 ex mulso calido dilutum, in ieiuno sorbes
 re, atq; gargarizare, donec à capite pituita
 defluat . Sed calefaciendum prius caput te
 gumento est, ut eliquata pituita, pronior
 ad effluxionem reddatur . Negligentibus
 uero hæc, quæ iam proposuimus signa, hu
 iuscemodi affectiones superuenire solent,
 Lippitudines glaucomata, aurium ruptus
 ræ, strumæ in ceruice, cerebri tabes, graue
 do, angina noctu, teredones, uua, capillo
 rum defluxus, ulcera capitis, dentiū dolor.
 Si in thorace aliquid futurum est, his no
 colorem

γλαυκώ
 ματα dis
 cuntur ui
 tia oculo
 rū, ex his
 miditate
 cristallini
 humoris
 transeūtia
 in glaucū

tis depræhenditur. Sudor uniuersum cor-
 pus occupat, præcipue thoracem. Lingua
 crassior fit. Spuunt uel salsa, uel amara, uel
 biliosa. Latera, scapulasq; dolor sine occa-
 sione infestat, uigilię, suffocationes, sitis affi-
 ciunt, animus ex somno tristior redditur,
 pectus, brachiaq; refrigerantur, tremunt
 manus. Hos prudenter hunc in modum
 curare conuenit. Vomitu quo ad melius
 fieri potest utendum est, idq; post cœnam
 non crapulosam, sed sine medicamento.
 Vtiles uero sunt uomitus ante cibationē,
 quos *συρμαϊσμονὲς* uocant. Igitur qui sic
 uomere uoluerit, radículas tenues, nastura-
 cium, erucam, sinapi, portulacam mandu-
 cet, mox sumpta tepida aqua, euomat.
 Hæc uero signa paruipendētibus, huiusce
 modi solent superuenire morbi. *πλευρίτις*
περιπνευμονία, melancholia, febres acutæ,
πληνίτις, lethargus, ardor cū singultu.
 Vbi aliquid uentrem læsurum est, his
 notis præscire licet. In primis uenter con-
 uoluitur, atq; in semetipso turbatur, cibi,
 potusq; amari uidētur, genuum grauitas,
 lumborum rigor, ita ut flecti non possit,
 totius corporis fatigatio, atq; sine occasio-
 ne crurū torpor, febriculę nō uehementes.

ἀσθαιγος
 apud græ-
 cos æstis
 matur des-
 sidiosa ob-
 liuio.

Cum hæc uideris præfagia, uentrē remolli-
lire oportet, non medicamentis, sed uictu,
tutius enim est uti n̄s, quibus nullus error
accedere potest, ut sunt, Beta ex mulso elix-
xa, allia cocta, malua, rumex, mercurialis,
& quæcunq; melle condita sunt, hæc enim
omnia aluum subducunt. At ubi signorū
aliquod magis intēditur, cneci liqua-
men omnibus decoctis miscendū est, quip-
pe quæ & grata, & tuta est. Leuis quoq;
brassicæ ex multa aqua coctæ succus, qua-
tuor fere hæminarum mensura, potui da-
tus, cū melle & sale, hæud inutilis est. Atq;
si quis ieiunus aquam potauerit, in qua,
uel cicer, uel eruum fuerit decoctum, idem
consequetur. Qui uero prædicta signa ne-
glexerit, hos morbos timeat, uentris fluos-
rem, dysenteriam, intestinorum leuitatem,
uoluulum coxendicem, febrem tertianam,
podagram, apoplexiam, hæmorrhoides,
articularem morbum.

Vesicæ affectiones præuidentur, si exis-
guo sumpto cibo quis impleri uidetur, si
sint flatus, ructus, pallor totius corporis,
somnia graues, urinæ liuidæ difficulter efflu-
entes, pudendorum tumores. Quibus no-
tis apparentibus, occurrendum est quæm

πρόσχυρα
fit aliquis
bus cū in-
censione,
aliquibus
cum refri-
geratione

tutissime medicamentis odoratis, urinam
cientibus. Itaque feniculi, apijque radices in ui
no albo odorato macerare, atque duos cyathos mane ieiuno singulis diebus propi
nare congruit. Item pastinacæ, uel myrrhæ,
uel helenij aquam, quocumque horum has
bueris, nam omnia profunt, cicerum quoque
maceratorum aquam similiter cum uino
bibere, non alienum est. Hæc autem signa
negligenter prætereuntes, huiusmodi mor
bos timeant, aquam intercutem, lienis ma
gnitudinem, iecinoris dolorem, calculum,
renum affectiones, urinæ stillicidium, uen
triculi plenitudinem. In omnibus uero iam
propositis signis, infantes quidem clemen
tiori, adulti uero efficaciori curatione tra
ctandi sunt. Neque uero anni solstitia, in quibus
omnia contingere solent, silentio præ
teribimus, sed quibus in quoque alimentis
utendum sit, paucis perstringemus.

Solstitium hyemale. Igitur à bruma usque
ad uernum equinoctium, grauedines, des
tillationesque, atque humiditates, in hominibus
augentur, idcirco calidiora alimenta
ingerere oportet, diligentius, meraciusque,
atque ab origano bibere, ac ueneri quoque in
dulgere. Numerantur usque ad equinoctium
dies nonaginta.

Æquinoctium uernum . Hoc tempore augetur in hominibus pituita, ac dulcis sanies sanguinis, ad uergiliarum usq; ortū, quare tum succosissima, acriacq; adhibenda sunt . Exercendum est corpus, ac uentum innocua esse creditur . Sunt uero ad uergiliarū exortū, dies sex & quadraginta.

Vergiliarum exortus . Hoc tempus auget in hominibus bilem amaram, atq; sanies amaras, ad æstiuum usq; solstitium. Tum dulcia quæ aluum dulcant, adhibe, & concubitū quoad poteris fuge. Numerantur ad solsticiū æstiuum dies quinque & quadraginta .

Solsticiū æstiuum . Hoc tempore crescit in hominibus atra bilis, ad æquinoctiū usq; autumnale . Igitur aqua frigida, atq; odoratis omnibus uti, ac concubitum susgere oportet, aut innocentius saltem ea, q̄ de ipso præscripta sunt, admittere . Sunt ad æquinoctium autumnale dies tres & nonaginta .

Æquinoctiū autumnale . Hoc tēpus pituitæ abundantiam facit in hominibus, & tenues fluxiones, donec uergilię occidant. Itaq; fluxiones sistere, atq; acerrima, & maxime succosa ingerere, nequaq; uomere,

exercitari, atq; uenerem fugere conuenit.
Sunt ad uergiliarum occasum dies sex &
quadraginta.

Vergiliarum occasus. Hoc tempore
abundat in hominibus pituita
ad brumam usque, quare
acerbissima queq; tū
exhibenda sunt,
uinū suaue
biben
dum. Pinguis
bus uti, atq; exercitari con
gruum est. Numerantur usq; ad sol
sticiū hyemale dies quinq; et quadraginta.

Argentīnē per Henricum Sybold, u

quadragesima
vigilia occidit. Hoc tempore
apud in Romanis plura
et parva in hoc die
accidit quod in
exhibenda sunt
in istis
diebus
vigilia occidit. Hoc tempore
apud in Romanis plura
et parva in hoc die
accidit quod in
exhibenda sunt
in istis
diebus
vigilia occidit. Hoc tempore
apud in Romanis plura
et parva in hoc die
accidit quod in
exhibenda sunt
in istis
diebus

Vigilia occidit. Hoc tempore
apud in Romanis plura
et parva in hoc die
accidit quod in
exhibenda sunt
in istis
diebus

